

Lekce 1: od 30. března do 5. dubna 2025

Můžeme porozumět proroctvím?

Texty na tento týden

Jr 29,23.24; Ž 139,1–6; Da 12,4; Zj 22,10; 2Tm 3,15–17; Žd 4,12

Jak bys vlastními slovy vyjádřil, do je to proroctví?

Jaká biblická proroctví znáš?

Máš nějaké oblíbené proroctví? Pokud ano, proč právě toto?

Co je podle tebe účelem biblických proroctví?

Proč se někdy nedokážeme shodnout při výkladu proroctví?

Má smysl proroctví studovat, když se neshodneme na jejich výkladu? Proč?

Jak máme reagovat, když nemůžeme najít shodu ve výkladu proroctví?

Základní verš

„Chce-li se něčím chlubit, ať se chlubí, že je prozíravý a zná mne; neboť já Hospodin prokazuji milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost; to jsem si oblíbil, je výrok Hospodinův.“ (Jr 9,24)

Křesťané se často neumí shodnout ani na základních pravdách Písma. Je tedy zákonité, že se dostávají do sporů i při výkladu proroctví. Takové neshody často vedou k závěru, že studium biblických proroctví je ztrátou času. Vždyť jestliže křesťané docházejí ke zcela protikladným výkladům a hádají se přitom o každé slovo, jaký smysl by mělo zabývat se biblickými proroctvími? Dokonce i mnozí věřící nabyli přesvědčení, že některé knihy Bible, jako například Zjevení, nelze pochopit, a je tedy zbytečné se jim věnovat. Namísto toho, aby tyto knihy četli, vyhýbají se jim, někdy dokonce i s „požehnáním“ kazatelů, kteří si myslí, že studium proroctví odhalí více problémů než řešení.

Nebylo tomu tak vždy. Během prvních osmnácti století křesťanské historie většina křesťanů pokládala biblická proroctví nejen za důležitá, ale nacházela v nich i útěchu a povzbuzení. Existovala dokonce překvapivá míra shody v tom, jaká jsou klíčová poselství jednotlivých proroctví. Přesně tak to Bůh zamýšlel: „*Prosím vás, bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení*“ (1K 1,10).

Tento týden prozkoumáme některé základní principy, které vedou ke konzistentnímu a spolehlivému pochopení proroctví.

Osnova lekce

V samotném úvodu studia tohoto čtvrtletí začneme obecně tím, nakolik vůbec může být Boží slovo (nejen prorocké texty) pro nás lidi srozumitelné a jaké základní principy brát v úvahu, abychom Písmu správně porozuměli.

Mt 24,15.16: Kdo čte, ať rozumí (neděle)

Ž 147,5; Ř 11,33; 2Tm 3,14.15: Naše limity a Boží touha, abychom mu rozuměli (pondělí)

Da 12.4: Zaslíbení lepšího pochopení (úterý)

Mt 5,18; 2Tm 3,15–17: Důležitost velkého biblického kontextu (středa)

Da 7,2.3.17.23: Bible jako vlastní vykladač (čtvrtek)

neděle 30. března

KDO ČTE, AŽ ROZUMÍ

Když pak uvidíte „znesvěcující ohavnost“, o níž je řeč u proroka Daniela, jak stojí na místě svatém – kdo čteš, rozuměj – ¹⁶tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor... (Mt 24,15.16)

Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko. (Zj 1,3)

Jakou radu dává Ježíš těm, kteří v jeho době četli proroka Daniela?

Co je třeba udělat, abychom i my mohli při čtení Bible rozumět tomu, co čteme?

Jak postupuješ, když v Bibli narazíš na místo, kterému nerozumíš?

Proč je třeba číst Bibli s vírou, že je to „Boží dílo“, přestože ji psali lidé?

Jakou roli hraje v naší touze pochopit Bibli přítomnost Ducha svatého?

O jakém „blahoslavenství“ se píše v úvodu knihy Zjevení?

Proč nestačí Boží slovo jen číst nebo slyšet?

Osobní studium

Při návštěvě jakéhokoli kamenného či internetového křesťanského knihkupectví velmi rychle zjistíme, že existuje mnoho publikací o proroctvích a jejich výkladu. Ty však nabízejí nejen různé, ale velmi často i protichůdné názory. Člověk opravdu velmi snadno sklouzne k přesvědčení, že nikdo ve skutečnosti neví, co biblické proročké knihy říkají. Jeden autor například tvrdí, že antikrist není nic jiného než metafora; jiný je přesvědčen, že antikrist teprve přijde v budoucnosti, a další přináší historické důkazy, že antikrist je někdo nebo něco, co zde bylo v dobách pohanské Římské říše. Jak řekl jeden zkušený kazatel: „Možná je Bible jen jako staré housle, na kterých se dá zahrát jakákoliv melodie.“

Samotná Bible však nic takového nenaznačuje. Naopak, zve nás, abychom ji četli s vědomím, že Bůh nemluví nadarmo a že můžeme znát pravdu o tom, co prostřednictvím svého Slova říká.

Přečti si Mt 24,15; Zj 1,3; Mt 11,29 a Jr 9,23.24. Co naznačují uvedené texty o Božím úmyslu dát se nám poznat a pochopit?

Mt 11,29: Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce; a naleznete odpočinutí svým duším.

Jr 9,22-23: Toto praví Hospodin: „Ať se moudrý nechlubí svou moudrostí, ať se bohatýr nechlubí svou bohatýrskou silou, ať se boháč nechlubí svým bohatstvím. ²³Chce-li se něčím chlubit, ať se chlubí, že je prozíravý a zná mne; neboť já Hospodin prokazuji milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost; to jsem si oblíbil, je výrok Hospodinův.

Mnohé humanitní obory na univerzitách nabízejí kurzy, jejichž název zní přibližně „Bible jako literární dílo“. Věřící člověk by se mohl divit, proč by někdo chtěl vyslechnout množství přednášek, na kterých vyučující čte

a vysvětluje Bibli, jako by se jednalo o dílo pohanské mytologie. Hlavní myšlenkou je, že v příbězích se sice může nacházet nějaká morální „pravda“, ale k těmto příběhům můžeme přistoupit, jak chceme, a najít v nich, co se nám líbí. Myšlenka, že by Bible měla být inspirována Bohem, je takovým učitelům k smíchu.

Učitel tedy čte a vysvětluje Bibli, ale neslyší v ní mluvit Boží hlas. Jiní při studiu Bible dospěli k závěrům, které jsou v jasném rozporu s jejím poselstvím. Bez toho, aby se člověk odevzdal Bohu a otevřel své srdce poznávání pravdy, velmi pravděpodobně při čtení Bible přehlédne její poselství a nepochopí milující a svatý Boží charakter zjevený na jejích stránkách. Může se to stát velmi lehce. Čteme-li tedy Bibli bez správných nástrojů, bez správného přístupu (ten je mimořádně důležitý) a bez vedení Ducha svatého, může to přinést více škody než užitku.

Aplikace

Někteří lidé mají tendenci se při čtení Bible soustředit na problémy či chyby, které by tam mohli najít. V čem je takový přístup značně problematický, a za jakých okolností by nám mohl přinést i něco pozitivního? Jaký způsob čtení Bible ti pomáhá růst duchovně i intelektuálně?

Pondělí 31. března

BŮH CHCE BÝT POCHOPEN

Velký je náš Pán, je velmi mocný, jeho myšlení obsáhnout nelze. (Ž 147,5)

Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění!

Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty! (Ř 11,33)

Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen. Víš, od koho ses tomu naučil. ¹⁵Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše. (2Tm 3,14.15)

Proč tak často nerozumíme tomu, co nám chce Bůh říci?

Jak můžeme zvýšit šanci na naše porozumění Bohu a tomu co nám v Bibli zjevuje?

Má smysl se pokoušet pochopit Boha, když nás tak moc převyšuje ve všem, co si jen umíme představit? Proč?

Co vše je Bůh ochoten udělat ve své snaze o to, abychom ho více chápali?

Co ti pomáhá lépe rozumět Bohu a jeho vůli?

Jak reaguje tvé nitro na to, co se o Bohu dovídáš v proroctvích?

Osobní studium

Je pro nás opravdu frustrující, když se v cizí zemi naléhavě potřebujeme domluvit v nemocnici nebo u lékaře, ale nemluvíme stejným jazykem. Víme, co potřebujeme říci, ale nemáme přiměřenou slovní zásobu, abychom to řekli.

S Bohem vyvstává jiný problém. Hospodin říká: „*Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše*“ (Iz 55,9). Problém není v tom, že by Bůh neměl slovní zásobu pro komunikaci s námi. Problém je v tom, že my nemáme dostatečnou slovní zásobu ani intelektuální kapacitu, abychom ho plně pochopili.

Co naznačují následující pasáže o Božím uvažování ve srovnání s naším viděním světa?

Ž 139,1–6: Pro předního zpěváka. Davidův, žalm. Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. ²Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat.

³Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy.

⁴Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno. ⁵Sevřel jsi mě zezadu i zředu, svou dlaň jsi položil na mě. ⁶Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou nedostupné, nestačím na to.

1J 3,20: ...ať nás srdce obviňuje z čehokoliv; neboť Bůh je větší než naše srdce a zná všechno!

Pravdou je, že nikdy úplně nepochopíme Boha. On je totiž vševědoucí a nekonečně nás přesahuje. Jen velmi omezeně rozumíme světu kolem sebe, jak bychom tedy mohli plně pochopit jeho Stvořitele? Nemůžeme.

I když nikdy neobsáhneme všechno poznání, můžeme pochopit alespoň to, co je potřebné pro naše spasení (viz 2Tm 3,14.15). Když

apoštolové vysvětlovali svým posluchačům evangelium, často se odvolávali na splněná proroctví. Z toho můžeme usoudit, že jedním z klíčových cílů proroctví je představit a vysvětlit plán spasení. V konečném důsledku nás tedy biblická proroctví mají přivést k Ježíši a k zaslíbení spasení, které nabízí celému lidstvu.

Vždyť ten, jehož prostřednictvím bylo všechno stvořeno (viz Ko 1,16; J 1,1–3), sestoupil na tuto zemi a obětoval se na kříži za hříchy každého člověka, i toho nejubožejšího. Tak nás miluje.

Vzhledem k tomu, co pro nás Pán učinil, touží, aby všichni, včetně těch nejubožejších, věděli, co nám v Ježíši nabízí. A právě prostřednictvím proroctví by se to mohlo podařit.

Aplikace

Opravdu je toho mnoho, co nevíme a čemu nerozumíme. Jak můžeme najít rovnováhu mezi smířením se s tím, že některé věci nepochopíme, a mezi upřímnou touhou a úsilím porozumět alespoň tomu, co poznat lze a je třeba?

Úterý 1. dubna

„UDRŽUJ TA SLOVA V TAJNOSTI“

A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží. (Da 12,4)

Proč měl Daniel zapečetit svou knihu?

Jak si to zapečetění představuješ?

Proč je někdy potřeba držet „prorocství“ v tajnosti?

Ve které době se začala plnit slova o „rozmnožení poznání“?

Jan naopak Zjevení zapečetit nemá. Proč taková změna?

Jak jsme na tom dnes? Je Daniel stále zapečetěný? Proč?

Osobní studium

Co řekl Hospodin Danielovi v úvodním textu (Da 12,4; porovnej se Zj 22,10)?

Jak těmto slovům rozumíš?

Není neobvyklé slyšet, jak kazatelé používají Da 12,4 k předpovídání vzestupu technologického a vědeckého poznání těsně před příchodem Krista. Mnozí jej používají také k popisu pokroků v rychlosti cestování, které se udály za poslední století. I mnoho adventistických knih zvolilo tento přístup. Přestože se jedná o rozumné interpretace, máme dost důvodů předpokládat, že význam textu je mnohem širší.

Andělův pokyn Danielovi začíná příkazem „*udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu*“. Předmětem diskuze je samotná kniha Daniel. Co když je to tak, že se „poznání“, které se na konci časů náhle rozroste, bude týkat právě pochopení samotné knihy Daniel?

V tom se kniha Daniel zásadně liší od knihy Zjevení. Jan totiž dostal přesně opačný příkaz než Daniel: „*Nezapečeťuj knihu se slovy tohoto prorocství: čas je blízko*“ (Zj 22,10). Záměrem Zjevení bylo, aby ho lidé chápali hned od začátku, protože „čas je blízko“. Naproti tomu kniha Daniel měla být jasněji pochopena až v určité chvíli ve vzdálené budoucnosti.

V průběhu staletí se knihu Daniel pokoušelo vysvětlit mnoho křesťanských myslitelů. Mnohým se podařilo učinit při výkladu knihy zásadní objevy. Pochopení knihy Daniel se však rychle rozrostlo po skončení prorocství o 1260 „dnech“, které skončilo v roce 1798. Právě tehdy začali postupně různí vykladači na celém světě přicházet k závěru, že se kolem roku 1843 stane něco velkolepého. Nejpozoruhodnější z nich byl William Miller, jehož kázání nastartovalo velké adventní hnutí devatenáctého století a rozpoutalo řetěz událostí, které měly za následek vznik církve adventistů a jasné pochopení poselství tří andělů.

Jinými slovy, zrod celosvětového adventního hnutí je naplněním Danielovy předpovědi, že se v době konce „rozmnoží poznání“ (Da 12,4).

Aplikace

Při pohledu na roztržitost křesťanského světa a obrovské rozdíly v chápání zásadních pilířů biblického poselství je zřejmé, že i mezi věřícími panuje určitá „temnota“ a odklon od mnohých Bohem zjevených pravd (včetně těch prorockých). Má v takové situaci ještě smysl klást důraz na „pravdu“ a správné „poznání“? A pokud ano, jak se u toho vyhnout lákavému nebezpečí pýchy, povyšování se a odsuzování druhých?

Středa 2. dubna

STUDIUM BIBLE

Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane. (Mt 5,18)

Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše. ¹⁶Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, ¹⁷aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (2Tm 3,15–17)

Jak rozumíš termínu „studium Bible“?

Proč nestačí Bibli jen číst, třeba jako román?

Kdo a proč může studovat Bibli? Co k tomu potřebuje?

Co si myslíš o přirovnání „studia Bible“ ke skládání puzzle?

Za co vdčíme Williamu Millerovi? Co se od něho můžeme učit?

Jakou chybu dělají při studiu Bible někteří křesťané? Proč je to nebezpečné?

Proč je při výkladu prorocství nebezpečné opomíjení kontextu?

Osobní studium

Adventisté sedmého dne vdčí Williamu Millerovi za lepší pochopení biblických prorocství. Zatímco jeho poznání klíčových pasáží (například Da 8,14) nebylo dokonalé, Millerova metodologie byla důležitá, protože připravila půdu pro hnutí lidí věrných Bohu i závěru dějin tohoto světa.

K jakému postoji k biblickým prorocstvím nás vyzývají tyto verše?

L 24,27: Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.

Z určitého pohledu se studium Bible může podobat skládání puzzle. Pokud složíme dohromady jen dva nebo tři kousky, je téměř nemožné rozeznat celý obrázek. Možná se nám bude zdát, že na těch několika spojených kouscích vidíme část koně, a tak usoudíme, že skládáme obraz koňského stáda. Ale několik dalších kousků odhalí slepici a krávu. A když nakonec dokončíme celou skládačku ze stovek dílků, najednou uvidíme, že jsme celou dobu skládali obrázek, na kterém se nachází město, farma s mnoha zvířaty a v pozadí jsou lesy a vysoké hory.

Mnozí křesťané dělají při studiu Bible tu chybu, že s ní zacházejí jako se sbírkou samostatných, nesouvisejících výroků nebo přísloví, které mohou použít k řešení jakékoli situace. Najdou si někde na konci svého vydání Písma seznam veršů ke konkrétnímu tématu (výchova dětí, deprese, alkoholismus, problémy v rodině a podobně) a předpokládají, že tyto verše tvoří souhrn biblického učení k danému problému.

Naneštěstí přistupují často stejně i k prorocstvím. Vytrhávají jednotlivé verše z kontextu a porovnávají je se současnými událostmi ve světě, namísto toho, aby dané verše srovnávali s tím, co říká Bible na jiných místech. Takový přístup vede ke vzniku stále nových výkladů prorocství publikovaných

na internetu nebo knižně. Ty je třeba samozřejmě vždy jednou za čas aktualizovat, protože se ve svých předpovědích mylily úplně ve všem: v místě, čase i předpovídané události.

Proto při našem studiu proroctví (a vlastně celé Bible) je tak důležité neskákat z verše na verš. Namísto toho je třeba prostudovat si systematicky a pozorně vše, co o konkrétním tématu Bible říká, a vzít v úvahu i kontext, ve kterém to říká. Je velmi snadné vytrhnout pasáž z kontextu a najít v ní to, co bychom sami chtěli slyšet.

Aplikace

V čem spočívá nebezpečí používání jen některých biblických textů pro podporu vlastního názoru či učení církve? Co můžeme udělat, abychom se nenechali do této lákavé pasti chytit?

Čtvrtek 3. dubna

OBRAZNĚ, NEBO DOSLOVA?

Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. ³A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého.“ (Da 7,2.3)

Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi. [...] ²³Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit. (Da 7,17.23)

Proč je potřeba řešit otázku, zda je poselství v proroctví myšleno doslovně nebo obrazně?

Proč používají biblická proroctví tolik symbolů?

Proč je při hledání významu symbolů třeba začít hledat v Bibli?

Znáš nějaký příklad toho, kdy Bible sama odhaluje význam symbolu? Uveď.

Proč je tak lákavé vytrhávání prorockých textů z kontextu?

Osobní studium

Při studiu proroctví si musíme velmi často odpovědět na otázku, zda konkrétní vyjádření máme chápat doslovně, nebo obrazně. Jak lze určit, zda autor použil symbolický jazyk? A jak můžeme zjistit, co konkrétní symbol představuje? Nejdůležitější je při takovém rozhodování zjistit, jak je konkrétní symbol (postava, místo, událost) chápán v celé Bibli, tedy ne, jak mu rozumíme my dnes. Někteří například aplikují symbol medvěda z Daniela 7 na současné Rusko, neboť právě medvěd se dnes často používá jako symbol Ruska. Toto však není dobrý ani bezpečný způsob interpretace prorocké symboliky.

Při čtení následujících textů dovol, aby se Bible stala svým vlastním vykladačem a sama určila význam textu. Jaký prorocký symbol je společný pro jednotlivé texty a co podle Bible představuje?

Da 7,7: *Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů.*

Da 8,3: *Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jeden beran stál před řekou a měl dva rohy. Ty rohy byly veliké, jeden však byl větší než druhý; větší vyrostl jako poslední.*

Da 7,24: *A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sesadí tři krále.*

Zj 1,16: *V pravici držel sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč; jeho vzhled jako když slunce září v plné své síle.*

Ef 6,17: *Přijměte také „přilbu spasení“ a „meč Ducha, jímž je slovo Boží“.*

Žd 4,12: Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.

Zj 12,1: A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy.

Zj 21,2: A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha.

Ef 5,31.32: ‚Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo.‘ ³²Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev.

Jr 6,2: Líbeznou a rozkošnou dceru sijónskou umlčím.

Použitím jednoduchého pravidla, že Bible sama definuje pojmy, které používá, se vytratí většina „tajemství“ týkajících se prorockých symbolů. Vidíme například, že roh může symbolizovat politickou moc nebo národ. Meč může symbolizovat Boží slovo. A žena může symbolizovat církev. Na tomto příkladu lze poměrně dobře vidět, jak Bible vysvětluje sebe sama.

Zůstává však odpověď na otázku, proč by se Bible měla vyjadřovat v symbolech, místo toho, aby byla jasná, konkrétní a přímočará? Proč by například Petr v 1Pt 5,13 záhadně označoval město Řím jako Babylón?

Existuje zřejmě několik důvodů, proč se Bůh rozhodl oznamovat své poselství v prorockých symbolickém jazykem. V případě novozákonní církve, kdyby kniha Zjevení jasně označila Řím za původce zla, už tak nebezpečné pronásledování církve by se mohlo ještě více vyostřit. Ať už jsou důvody jakékoli, můžeme se spolehnout, že Bůh chce, abychom pochopili, co použité symboly znamenají.

Aplikace

Některé symboly a proroctví jsou i dnes pro nás záhadou. Jak nám může pomoci posílit naši víru to, že se soustředíme na to, čemu rozumíme?

Pátek 4. dubna

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si části „Millerovo ‚poznání““ a „Bible mluví o osobním příchodu Ježíše Krista“ z 18. kapitoly „USA 1844 – očekávání Kristova příchodu“ z knihy Velké drama věků (GC 319–324; VDV 213–216).

„Kazatelé i členové církví prohlašovali, že proroctví z knihy Daniel a Zjevení jsou nesrozumitelným tajemstvím. Pán Ježíš však upozorňoval své následovníky na výroky z knihy proroka Daniela, které se uskuteční v určené době. Řekl: ‚Kdo čteš, rozuměj!‘ (Mt 24,15). Tvrzení, že kniha Zjevení je tajemstvím, kterému nelze rozumět, odporuje samotnému názvu této knihy. Kniha Zjevení začíná slovy: ‚Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát... Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko‘ (Zj 1,1–3). [...]

Jak mohou přes toto svědectví Písma tvrdit, že kniha Zjevení je tajemství, které člověk nemůže pochopit? Kniha Zjevení je odhalené tajemství, otevřená kniha. Její studium vede mysl k proroctví Daniela a obě tyto proročké knihy poskytují nejdůležitější Boží pokyny ohledně událostí, ke kterým dojde v závěru dějin tohoto světa.

Pán Janovi ve vidění ukázal pozoruhodné a zajímavé události z dějin církve. Jan viděl stav Božího lidu, hrozící nebezpečí, zápasy i jeho konečné vysvobození. Zaznamenal závěrečná poselství, která povedou k dozrání žně světa buď do snopů pro nebeskou sýpku, nebo do otepí pro oheň zkázy. Jan viděl nesmírně důležité skutečnosti – zvláště pro církev posledních dnů –, aby se lidé, kteří se odvrátí od bludu k pravdě, mohli dozvědět o nebezpečí a bojích, jež je čekají. Nikdo nemusí žít v nejistotě, co přijde na tento svět.“ (GC 341.342; VDV 227.228)

Otázky k rozhovoru

1. *Jakým způsobem může studium proroctví výrazně posílit naši víru? Která proroctví – napsaná před tisíci lety o událostech, jež se stanou o stovky nebo tisíce let později – vám pomohla zvýšit důvěru v Bibli a v Boha, který ji inspiroval? V čem nám proroctví v Da 2 dává silné a logické důvody, abychom důvěřovali nejen tomu, že Bůh existuje, ale také že zná budoucnost?*
2. *Jak se můžeme chránit před mnoha „divokými“ spekulativními pokusy vykládat proroctví? Setkali jste se s takovými výklady i v naší církvi? Jak jste reagovali? Proč musíme být opatrní a řídit se slovy apoštola Pavla: „Všecko zkoumejte, dobrého se držte“ (1Te 5,21)?*

Co zajímavého jsi zjistil během minulého týdne při studiu této lekce?

Jakou roli hrají biblická proroctví ve tvém životě (víře)?

Jakého Boha nám odhalují biblická proroctví?

Co tě v naší dnešní diskuzi nejvíce oslovilo?

Západ slunce: 19⁴¹